

Les sources manuscrites de la théorie de la musique
(S. IX-XVI)

REGENSBURG, Bischöfliche Zentralbibliothek,
Proskesche-Musikbibliothek (*D-Rp*)

98 th. 4°, p. 318

Transcription : Christian Meyer
(janvier 2006 – rév. oct. 2017)

¹Item proportio musicalis etiam cognosci potest modis absque signis. ²Et de hoc dantur alique regule.

³Prima est de proportione dupla. ⁴Quod totiens quotiens in aliquo cantu ponatur adinvicem due minime colore variate absque pluribus, pro proportione dupla computatur, i. due contra unam. ⁵Et si 4^{or} minime fuerint colore variate similiter computantur, nisi aliquod signum speciale positum fuerit.

⁶Secunda regula. Quod tociens quociens due semibreves <...> in proportione dupla computantur, nisi aliquod signum speciale contrarie proportionis positum fuerit. ⁷Similimodo si 8 fuerint colore variate, pro proporzione dupla computantur.

⁸Tercia regula. De proportione sesquialtera. Quod tociens quociens semibrevis cum minima colore variata ponitur absque pluribus, pro proportione sesquialtera computatur.

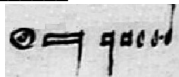
⁹Quarta. Quod tociens quociens tres semibreves cum tribus minimis inter singulas positas colore variate ad inficem ponuntur, pro proportione sesquialtera computantur atque modulantur.

¹⁰Quinta. Quotiescumque 3^s breves colore variate aut earum valor computando super tempus imperfectum contra duas, pro proportione sesquialtera computantur nisi aliquod signum speciale supervenerit.

¹¹Sexta regula. De proportione sesquiquarta. ¹²Tociens quociens quinque minime colore variate adinvicem ponuntur contra 4^{or} minimas vel colore variatas, pro proportione sesquiquarta computantur, ¹³et similimodo quinque semibreves aut breves colore variate aut earum valor admodum ponuntur, pro proportione sesquiquarta computantur.

3-7 cf. PROP. MENS. Sequitur

13 computantur]

add.